

Suomenlinna

UUTISKIRJE

SUOMENLINNAN SIDOSRYHMÄLEHTI NRO 2 / 3 | 2008

Suntio pitää kirkkoa pystyssä

Suomenlinnan
kartat netissä

Järjestä tilaisuus
historiallisessa
Ruutikellarissa

Pääkirjoitus

Jaakko Antti-Poika

JOHTAJA, SUOMENLINNAN HOITOKUNTA

Maaliskuun alussa 12 suomenlinnaista matkailutoimijaa lähti mukaan vuoden kestävään Laatutonni-koulutukseen. Koulutuksen tavoitteena on kehittää yritysten ammattimaisuutta sekä henkilöstö- ja asiakastytyvyyttä.

Suomenlinnan kaltaisessa paikassa on tärkeää, että kaikki alueen toimijat puhaltavat yhteen hiileen ja kiinnittävät huomiota palvelujensa laatuun. Tavallinen kävijä ei nimittäin palveluja käytäessään tiedä, kuka ne tuottaa ja kenen on vastuuta. Museot, kahvilat ja lauttaliikenne nähdään osana samaa kokonaisuutta, ja neuvoo kysytään yhtä hyvin kiinteistötyöntekijältä kuin matkailuneuvojalta. Suomenlinnassa sekä hyvä että huono palaute lankeaa kaikkien toimijoiden osalle.

Laatutonni sai alkunsa Matkailun edistämiskeskusten aloitteesta, jossa haluttiin nostaa suomalaisten matkailupalveluiden laatu niiden hintaa vastaavalle tasolle. Laatu ei ole itsestäänselvyys, vaan sitä pitää pystyä mittaamaan ja valvomaan. Maailmanperintökohteena Suomenlinna on mitä parhaimmassa asemassa viedäkseen maailmalle viestiä suomalaisesta osaamisesta.

On ilahduttavaa nähdä, kuinka aktiivisesti suomenlinnaiset toimijat ottavat laatu-koulutukseen osaa. Ravintolat ovat kattavasti mukana, ja jopa yhden hengen yritykset ovat onnistuneet järjestämään aikaa koulutukseen. Kaupunki tukee toimintaa, joten osallistuminen ei ole kiinni rahasta vaan omasta halusta. Toivottavasti intoa riittää jatkossakin.

Suomenlinnan kartat netissä

Suomenlinnan Internet-sivujen karttaosio on uudistunut. Nyt nähtävänä on kaikkiaan kuusi karttaa, joista kukin tarjoaa hieman erilaisen näkökulman Suomenlinnaan. Matkailijoille ja kokoustiloina tarvitseville on omat karttansa, minkä lisäksi sivuilla voi tutustua alueen osoitekarttaan, satelliittikarttaan ja interaktiiviseen ilmapuuvuon. Mielenkiintoinen uutuuus on rakennusten historiasta kertova kartta.

Rakennusten historia -kartassa esitellään Suomenlinnan rakennusten vaiheita. Rakennuksen numeroa klikkaamalla pääsee lukemaan tietoja sen aiemmasta käytöstä ja restauroinnista. Tekstin ohessa on valokuvia ja piirroksia rakennuksista sekä nykyisessä asussaan että menneinä aikoina. Linnoituksessa on noin 200 rakennusta, joista suurin osa on jo mukana kartassa. Suomenlinnan osoitekartta puolestaan sisältää kaikkien rakennusten numerot sekä

autottomassa Suomenlinnassa sallitut huoltoajoreitit. Se on myös helppo tulostaa.

Matkailijan kartta opastaa vierailijan nähtävyyksien ja palveluiden luo. Kartalla seurataan reittiä Ison Mustasaaren päälaiturilta Susisaaren kautta Kustaanmiekan kärkeen. Museoiden ja kahviloiden lisäksi kartta osoittaa esimerkiksi tunneleiden ja tykkien sijainnit.

Kokous- ja juhlatilojen sijaintikartta näyttää Suomenlinnan hoitokunnan vuokraamat tilat sekä muutamia keskeisiä palveluita. Kartan avulla selviävät myös kätevimmat kävelyreitit kokous- ja juhlatilojen luo.

Satelliittikuva ja interaktiivinen ilmapuuvu antavat mahdollisuuden tarkastella Suomenlinnaa lintuperspektiivistä. Hiirellä vetämällä voi liikkua saarelta toiselle.

Säde Loponen

Suomenlinnan nimikkoviini muistaa saaristolaiivaston suunnittelijaa

Suomenlinnan uusi nimikkoviini Campuget kunnoittaa 1700-luvulla vaikuttaneen laivanrakennusmestarin Fredrik Henrik af Chapmanin työtä 1760-luvun Viaporissa - Af Chapmanin maineikkaat saaristolaiivaston alustyyppit elävät edelleen Suomen Merivoimien alustyyppien nimissä. Viini on pienen ranskalaisen Campuget-viinitilan punaviini Nimesin alueen rypäleistä. Etiketin on suunnitellut Suomenlinnassa asuva Pro Finlandia -palkittu graafikko Erik Bruun.

Nimikkoviini kuuluu kaikkien Suomenlinnan ravintoloiden valikoimiin. Pyöreäksi, paahteiseksi ja elegantin hedelmäiseksi luonnehdittu viini on pääosin Syrah-rypäleestä, viinin muut rypäleet tekevät siitä puhdasta Syrahia kevyemmän ja viinistä monipuolisemman. Viini kuuluu Alkon tilausvalikoimaan toukokuusta lähtien mutta Helsingissä sitä myy hyllystä Vanhan kauppahallin Alko. Campuget on Suomenlinnan viides nimikkoviini - nimikkoviini otettiin käyttöön linnoituksen 250-vuotisjuhlavuonna 1998.

Keimo Ahokanto on sotaleirin päällikkö

Kaksisataa vuotta sitten toukokuussa vuonna 1808 Suomenlinna antautui venäläisille piirittäjille kevään tulitaistelujen jälkeen. Kesäkuussa Suomenlinnassa elvytetään sotilasleirin tunnelmia Suomenlinnassa seitsemän eri puolilta valtakuntaa saapuvan historiayhdistyksen voimin. Susisaaren Varuskuntaaukiolle leiriytyy sulassa sovussa lähemmäs sata historialliseen asepukuun sonnustautunutta harrastajaa. Asepukujen lisäksi nähdään siviilien epookkiasuja. Samaan aikaan Suomenlinnassa oleva Les Lumières – Valistusajan kulttuurifestivaali tuo maisemaan 1700-luvun herrasväen pukuja.

Leiripäällikkö Keimo Ahokanto Loviisan 1700-luku-yhdistyksestä on jo ”kokenut sodan” Ahvenkoskella, jossa historiallinen venäläisten rajanylitys esitettiin uudelleen helmikuussa. Sotilashistoriallisista harrastajaryhmistä leiriin osallistuvat Turun, Oravaisten ja Kauhajoen yhdistykset, Helsingin Wanha Warusväki, Haminan

hyvät asukkaat ja Aseseura 93, joka edustaa venäjän aikaa. Yleisö pääsee seuraamaan äkseerausta, tykillä ammuntaa ja kaha-kointia viikonloppuna 14. ja 15. kesäkuuta Susisaarella ja Kustaanmiekalla.

Keimo Ahokanto omistaa itse kaksi asua, Suomen sodan aikaisen Ruotsin armeijan asepuvun sekä sitä edeltäneen karoliiniasun. ”Tämä Pekka Puupäähattu päässä on riivatun huono taistella, ei ihme että karoliinien kolmikolkkahattu säilyi niin pitkään armeijalla, aina Kustaa III:n puku-uudistukseen asti”, hän kuvailee Suomen sodan aikaista asuaan.

Kesäkuun alussa Helsinkiin purjeparatissa saapuva kauppalaiava Götheborg otetaan vastaan Oravaisten tykkiryhmän kunnialaukauksin Kustaanmiekan salmessa.

Merkkivuoteen 1808 tämä Ruotsin Itä-Intian komppanian purjealuksesta tehty jäljennös ei kuitenkaan liity juuri laivan alku-perämaata enempää, sillä alus upposi jo vuonna 1745 Göteborgin edustalle palatesaan kolmannelta Aasian-purjehdukseltaan.

Suomenlinna-museossa toukokuussa avattava Suomen sodan tapahtumista kertova näyttely Viaporin antautuminen – C.O. Cronstedtin vaikea kevät valaisee sodan taustaa ja vaiheita linnoituksessa.

Suomenlinna-museo, avoinna 2.5.–30.9. joka päivä 10–18

Historiallinen festivaali ja sotilasleiri Suomenlinnassa 13.–15.6. taistelunäytöksiä la-su Purjelaiava Suomenlinnan päälaiturissa 13.–15.6.

Opastetut Viaporin antautuminen -teemakierrokset ke ja la klo 15, puh. (09) 684 1850, Ehrensvärd-seura ry.

Miehet linnoituksen takana

Kustaa IV (1778-1837)

Kustaa IV nousi Ruotsin valtaan tultuaan täysi-ikäiseksi vuonna 1796. Hän nimitti vara-amiraali C. O. Cronstedtin Sveaborgin (Viaporin, nykyisen Suomenlinnan) komentajaksi, minkä tämä kuninkaan lähipiiriin kuuluva kenraalijutantti koki arvonalennuksena. Kuningas vieraili linnoituksessa vuonna 1802. Hän vähensi linnoituksen parantamisen ja varustamisen määrärahoja, mikä osaltaan heikensi linnoituksen mahdollisuuksia selviytyä venäläisjoukkojen piirityksestä keväällä 1808.

Laatutonni-koulutuksessa on mukana 12 suomenlinnaista matkailupalveluyrittäjää. Maaliskuun lopulla Pajasalissa pohdittiin arvoja ja visioita.

Suntio pitää kirkkoa pystyssä

Suntio Jouko Terävä kohtaa työssään niin vihkipareja kuin matkailijoitakin ja soittaa kirkkoväen iloksi pasuunaa.

Jouko Terävä aloitti Suomenlinnan kirkon suntion työt alun perin vapaaehtois pohjalta.
– Asuin saarilla ja auttelin silloin tällöin suntiota, joka oli perhetuttu. Lisäksi soitin kirkon tilaisuuksissa.

Vuonna 1991 tuli aika jäädä eläkkeelle työstä Kaartin Soittokunnassa. Kapteeni evp. Terävällä riitti kuitenkin vielä energiaa, joten kun suntion virka vapautui vuonna 2002, hän haki paikkaa ja sai sen.

Varuskuntakirkosta turistikirkoksi

Suomenlinnan kirkon siluetti hallitsee Helsingin eteläistä horisonttia. Tornin majakka ohjaa laiva- ja lentoliikennettä.

– Kirkon majakka on merenpinnasta mitattuna Suomen korkein, 54,2 metriä. Kun menee Ruotsiin tai muualle laivalla, ei voi välttyä huomaamasta kirkkoa.

Terävä tuntee läpikotaisin sekä kirkkorakennuksen sopukat että sen menneisyyden. Vuonna 1854 valmistunut kirkko oli niin sanottu viisitorninen keskeiskirkko. Suomen itsenäistymisen jälkeen varuskuntakirkko muutettiin ortodoksisesta luterilaiseksi. Pääkupoli poistettiin, torni rakennettiin ulkoa nelikulmaiseksi ja aiemmin purettujen neljän pikkukupolin kannat jätettiin vesikaton alle.

Kirkon sisätiloihin ei ole tehty suuria muutoksia.

– Penkit, urut ja sakasti on lisätty, kun taas ikonostaasi on poistettu. Jälkikaiku oli ennen yhdeksän sekuntia, mutta akustiikkakanakaiden avulla se on saatu laskettua viiteen sekuntiin. Nyt kuuluvuus on oikein hyvä, ja puhujille ja laulajille on tietenkin mikrofonit.

Kirkon vanhinta aikaa edustavat metallinen risti saarnastuolin yläpuolella ja Räävelin

eli Tallinnan kalkkikivestä tehty lattia.

Tarina kertoo, miten Venäjän vallan aikaan toimittiin, kun kirkko piti saada lämpimäksi eikä lämmityslaitteita ollut.

– Pari tuntia ennen jumalanpalvelusta kirkkoon kuulemma komennettiin kaksi komppaniaa miehiä seisoskelemaan, jotta tila lämpeni. Ihan varmaksi en tiedä, onko tarina totta.

Nykyään lämmittämiseen ei tarvita ihmisjoukkoja, vaan kirkkorakennuksesta huolehtii suntuio. Terävä katsoo, että kaikki toimii, tilaisuudet etenevät jouhevasti ja paikat ovat kunnossa. Kuten Terävä itse sanoo, hän pitää kirkkoa pystyssä.

– Suomenlinnassa käy satoja tuhansia matkailijoita vuodessa. Jos ajatellaan, että vaikkapa yksi kymmenestä piipahtaa kirkossa, se tekee melkoisen määrän kävijöitä. Varsinkin kurapäivinä imuroitavaa riittää.

Kun pasuuna soi

Kirkon pihalla komeileva kello on moskova-laista tekoa vuodelta 1885. Miekkojen takominen auroiksi lienee alkanut jo tuolloin – kyseinen kirkonkello kun on valettu vanhoista tykeistä. Samoja tykkeitä voi nähdä kirkkoa kiertävän aidan pylväinä.

Nykyään kellon saa soimaan nappia painamalla, mutta tarpeen vaatiessa soitto onnistuu myös perinteisellä tyyllillä.

– Joitakin vuosia sitten täällä nauhoitettiin radiojumalanpalvelusta. Sähkövasaran huomattiin särähtävän ikävästi nauhalla, joten kelloa piti soittaa käsin.

Jo kellon kieli yksinään painaa noin tuhat kiloa. Koko kellolle painoa kertyy 6683 kiloa, mikä tekee siitä Suomen suurimman kirkonkellon.

Terävä ihastelee kirkkoa kiertävän aidan massiivisia kettinkettä.

– Nämä ovat uskomatonta työtä, käsin taottuja. Katso, missään ei näy saumoja.

Terävää voi sanoa mieheksi, jota useampi on kuullut kuin nähnyt. Kirkonkellojen lisäksi hän soittaa pasuunaa. Kesäiltoina vähän ennen yhdeksää Terävä kiipeää kirkon torniin, ja pian pasuunan ääni kuuluu Suomenlinnan yllä. Ilta soitot alkavat kesäkuun alussa ja jatkuvat elokuun loppuun.

– Meitä on kolme Kaartin Soittokunnan soittajaa, jotka hoidamme tehtävää vuoro-

tellen. Ensin soitetaan jokin kansanlaulu tai muu tunnelmaan sopiva kappale ja sen jälkeen Suomen armeijan iltasoitto. Silloin Merisotakoululla ja Kustaanmiekalla laskeetaan liput.

Musiikki on aina ollut Terävälle sekä työ että harrastus. Hän on toiminut Viipurin Työväen Soittajien kapellimestarina jo 34 vuotta, minkä lisäksi musikaalinen suntuio ilahduttaa usein kirkkoväkeä soitollaan.

– Soitan mielelläni hääpareille ja kirkonmenojen aikana – en niinkään tilauksesta, vaan ihan vain siksi, että pasuunan ääni sopii niin hyvin kirkkoon.

Vihkipareja Kanadasta asti

Suomenlinnan kirkko on suosittu vihkikirkko. Nytkin pihamaalla näkyy edellisten juhlien muistona ruusunlehtiä ja riisinjyviä, jotka katoavat vähitellen kirkon liepeillä viihtyvien lintujen suuhun.

Eniten vihkimisiä järjestetään kesällä, mutta Terävän mukaan talvihäiden suosio on kasvussa. Kesän varauksia tehdään jopa vuosia etukäteen.

– Tulijoita olisi kesäaikaan enemmän kuin pystymme ottamaan. Vihkiäisiä järjestetään tunnin välein, eikä siitä ole varaa tiivistää. Vuodessa niitä kertyy noin 120.

Lähes kaikki vihkiparit tulevat Suomenlinnan ulkopuolelta, jotkut jopa Suomen rajojen ulkopuolelta. Kansainvälisissä häissä toinen vihittävistä on yleensä Suomesta ja toinen ulkomailta. Alttarilla on nähty esimerkiksi kanadalaisia, englantilaisia ja ruotsalaisia.

Kirkkoon mahtuu 400 henkeä. Terävä näkee heti vieraiden määrästä, missä hääjuhlaa on tarkoitus viettää.

– Täällä on paljon valinnanvaraa. Jos haluaa pitää hääjuhlan Suomenlinnassa, esimerkiksi Pirunkirkko, Tenalji von Fersen ja Ruutikellari ovat mahdollisia jatkopaikkoja. Yli kahdensadan vieraan häät on pidettävä mantereella.

Muistoista ja kommelluksista puhuttaessa Terävälle tulee mieleen kerta, jolloin pappi jäi lautan kyydistä.

– Talviaikataulut olivat vielä voimassa ja lautta kulki tunnin välein. Päivä sattui olemaan aurinkoinen lauantai, joten Suomenlinnaan oli tulossa poikkeuksel-

lisen paljon matkailijoita. Pappi saapui Kauppatorille ajoissa, mutta lautta oli jo lähtenyt, sillä se oli tullut täyteen.

Papin ei auttanut muu kuin jäädä odottamaan seuraavaa lauttaa.

– Hyvin siitä kuitenkin selvittiin. Bestman ilmoitti juhlaväelle, että pidämme tunnin kahvitaun. Vieraat lähtivät ulos kiertelemään ja sauttivat kauniista päivästä, kunnes pappi saatiin saarelle ja vihkitoitimitus voitiin aloittaa.

Yleensä lauttaliikenne sujuu mutkattomasti, eikä Terävällä ole kulkuyhteyksien suhteen valittamista.

– Kun muutin tänne vuonna 1974, matka mantereelle tuntui aluksi pitkältä, mutta todellisuudessa se kestää vain viitisentoista minuuttia. Lautta kulkee yhtä hyvin jäisissä ja sulassa vedessä, eikä ruuhkakaan hidasta matkaa. Jos esimerkiksi Haagasta lähtee bussilla keskustaa kohti, ei koskaan voi olla varma, kauanko matkaan menee.

Asumista aitiopaikalla

Tilava asunto houkutteli Terävän muuttamaan perheineen Katajanokalta Suomenlinnaan. Sekä Terävä että hänen vaimonsa olivat puolustusvoimien palkkalistoilla, joten asunto järjestyi puolustusministeriön vuokratuloista.

Terävän perheessä on kaksi poikaa. Kuopus Pekka on parhaillaan armeijassa Santahaminassa. Isoveli Juha-Pekka on keskiasteisesti kehitysvammaisen ja käy kaupungissa suojaotyössä. Lisäksi kotiväkeen kuuluu kahdeksanvuotias Papageno-koira, jonka kaikki Suomenlinnan lapset tuntevat.

– Kun olemme kävelyllä, aina joku tulee tervehtimään Papagenoa.

Terävän mielestä Suomenlinnassa asutaan ikään kuin aitiopaikalla. Linnoitus on suomalaisille tuttu maailmanperintökohde, jonka kaikki haluavat nähdä ainakin kerran elämänsänsä. Matkailijoita kiinnostaa linnoituksen rikas historia.

– Täällä oli 1800-luvulla kaksinkertaisesti väkeä Helsinkiin verrattuna. Helsinki oli oikeastaan vain Suomenlinnan nukkumalähiö, ja uudet vaikutteet tulivat maahan Suomenlinnan kautta.

Säde Lopenen

Järjestä tilaisuus historiallisessa Ruutikellarissa

Suomenlinnan alkuperäisistä ruuti-varastoista on säilynyt vain kolme. Susisaarella sijaitseva kellari rakennettiin vuosina 1776–78 suojelemaan ruutia kosteudelta ja vihollisen ammuksilta. Aikanaan tila on toiminut myös perunakellarina.

Jo useamman vuoden juhlatilana käytet-

ty Ruutikellari on vastikään läpikäynyt pienen remontin. Tilan tyyli ja sijainti luovat hyvät edellytykset häiden ja muiden juhlien järjestämiselle. Kesäisin juhlijat voivat nauttia pihan merellisistä maisemista.

Ikkunattomaan juhlasaliin kuljetaan kapeaa, vanhaa puolustuskäytävää pitkin,

jonka asiakas voi lisäväläistä tunnelmallisesti vaikka kynttilöin. Itse sali on seitsemän metriä korkea tiiliholvi ja siellä on hyvä akustiikka. Tekniikka ja sähköt on piilotettu näkymättömiin lankkulattian alle. Salin pöytiä ja tuoleja ei järjestetä valmiiksi, mutta lisämaksusta on mahdollista tilata toiveiden mukainen kalustus. Kuuden hengen pöytiä on kymmenen ja tuoleja yhteensä 60.

Toisessa puolustuskäytävässä on pieni keittiö. Juhliin voi tilata joko pitopalvelun tai tuoda ruuat ja juomat astioineen mukanaan.

Ruutikellari sijaitsee noin kilometrin päässä lauttarannasta. Puolta lähemmäs pääsee touko-syyskuussa, kun JT-Linen vesibussi liikennöi Tykistölahdelle. Osa saaren teistä on mukulakivipäälysteisiä, mikä on hyvä muistaa, jos tilaisuuteen osallistuu liikuntarajoitteisia vieraita. Suomenlinna sijaitsee vain 15 minuutin merimatkan päässä Helsingin keskustasta.

Lisätietoa, varaustilanne ja hinnat voi tarkistaa Suomenlinnan kotisivuilta: www.suomenlinna.fi > Kokous- ja juhlatilat > Ruutikellari

Rebekka Lehtola

Tapahtumia

12.1.–31.5	Viikonloppuopastukset englanniksi	9.7.	Ehrensärd-museon teemapäivä	9.5.–1.6	Vapaan taidekoulun loppuyönäyttely, Galleria Rantakasarmi
7.5.–30.8.	Komendantti Cronstedt – sankari vai luopio? Draamallisia opastuksia ja nukketeatteriesityksiä, Suomenlinna-museo	2.–3.8.	Linnanportin konsertit	19.5.–21.9.	Lumotun holvin salaisuus -kuvitusnäyttely, kahvila Piper
26.5.–10.8.	SulaKe-teatterin Jatkuvasti paikattavien housujen arvoitus	16.8.	Viaporin Tuoppi -purjehduskilpailu	20.5.–31.8.	Naiset tullissa, Tullimuseo
1.6.–31.8.	Päivittäiset opastetut kävelykierrokset	27.8.–30.8.	Pirveli ja Pyhimys -musiikkiteatteri-esitys, Paarlasihuone	5.6.–25.6.	Syvyyksistä, Galleria Rantakasarmi
4.6.–23.8.	Suomenlinnan kesäteatterissa Tuntematon Sotilas	27.8.–30.8.	Viapori Jazz	18.6.–30.9.	Matkamuistoja 1700-luvun Helsingistä ja Viaporista, Ehrensärd-museo
7.6.–9.8.	Lumotun holvin salaisuus, lasten seikkailukierros	29.8.–30.8.	Tekijä tuntematon -musiikkiteatteri-esitys, Paarlasihuone	1.7.–27.7	Ajassa kiinni, Galleria Rantakasarmi
13.6.–15.6.	Purjelaiva Götheborgin vierailu	5.–6.9.	Arkeologian päivät – Suomenlinnan rikkaan menneisyyden jäljillä, Suomenlinna-museo	1.8.–24.8.	Oulun Taiteilijaseura -63 ry, Galleria Rantakasarmi
13.6.–15.6.	Les Lumières – Valistusajan kulttuurifestivaali			29.8.–21.9.	Marja Friberg, Timo Partanen, Irma Tonteri, Galleria Rantakasarmi
14.6.	Meriviapori, puuvenetapahtuma			26.9.–19.10.	Kuvataideakatemia loppuyönäyttely, Galleria Rantakasarmi
1.–31.7.	Viaporin arvoitus -vaellusnäytelmä				

Näyttelyitä

3.5.–28.9.	Martta-nukkejen syntymäpäivänäyttely, Lelumuseo
7.5.–31.12.09	Viaporin antautuminen – C. O. Cronstedtin vaikea kevät 1808, Suomenlinna-museo

Suomenlinnassa tapahtuu

Merilinnoituksen kesän tapahtumatarjontaan kuuluu teatteria aikuisille ja lapsille, musiikkia sekä merellisiä tapahtumia. Tarkat tiedot tapahtumista löytyvät www.suomenlinna.fi -sivujen tapahtumakalenterista.

Jatkuvasti paikattavien housujen arvoitus 26.5.–10.8.

Suomenlinnan vahvin tyttö Patti-Katja ja hänen ystävänsä Kaakao-Tommi törmäävät arkeologisilla kaivauksillaan outoihin ilmiöihin. Miksi Patti-Katjan housuihin ilmestyy kaiken aikaa reikiä? Entä mitä kummaa kätkeytyy puutarhan kukkakummun alle? Arvoitukset ratkeavat SuLaKe-teatterin musiikkipitoisessa koko perheen näytelmässä, jota esitetään Lelumuseon pihamaalla.

Lumotun holvin salaisuus 7.6.–9.8.

Viapori on vaarassa! Kuningas Kustaa III:n on löydettävä tie lumottuun holviin, jos hän mielii pelastaa linnoituksensa. Apuun tulevat hovineito Rosalind ja kuninkaallinen turvakaarti, joiden mukana lapset vanhempineen pääsevät aikamatkalle Viaporin uumeniin. Seikkailukierroksen varrella ratkaistaan tehtäviä ja tavataan historiallisia henkilöitä Ehrensärdistä Chapmaniin.

Les Lumières - Valistusajan kulttuurifestivaali ja purjelaiva Götterborgin vierailu 13.–15.6.

Suomenlinnassa palataan viikonlopun ajaksi 1700-luvulle, kun linnoitussaarilla vietetään jo kuudetta kertaa Les Lumières -kulttuurifestivaalia. Teemana on ”Le Grand Tour de Gustav Mauritz Armfelt” ja ohjelmistoon kuuluu muun muassa piknik-konsertti sekä tanssiaiset pienille prinsseille ja prinsessoille.

Samaan aikaan purjelaiva Götterborg vieraillee Helsingissä ja Wanhan Waruswäen sotilasleiri levittäytyy Susisaareen. Yleisö pääsee tutustumaan laivaan ja seuraamaan 1700-lukulaista ohjelmaa. Luvassa on äkseerausnäytöksiä, kunni-alaukauksia ja tanssiesityksiä.

Viaporin arvoitus -vaellusnäytelmä 1.–31.7.

Historiallisista tapahtumista ja uljaasta linnoitusmiljööstä kiinnostuneelle aikuisyleisölle suunnattu näytelmä käsittelee kevään 1808 tapahtumia.

Tekijä tuntematon 29.–30.8.

Musiikkiesityksessä kuullaan Tekijä tuntematon-yhtyeen sävellyksiä suomalaisten miesrunoilijoiden rakkausrunoihin. Tommy Taberman ja Arno Kotro kiertävät yhtyeen mukana lausumassa runojaan. Lauantaina Paarlastihuoneessa tunnelmoi Taberman ja sunnuntaina Kotro. Musiikista vastaavat Jarmo Julkunen, Mikko Perkola ja Max Lilja.

Esittelyssä Suomenlinnan matkailutoimijoita

Suomenlinna-museo avattiin vuonna 1998. Museo sijaitsee Suomenlinnakeskuksessa. Se kuuluu Museoviraston museoihin ja kertoo saarilinnoituksen monivaiheisesta historiasta aina 1700-luvulta nykypäivään. Perusnäyttely ja laajakangasesityksen lisäksi museossa on esillä historia-aiheisia vaihtuvia näyttelyitä, ja kesäkaudella on tarjolla ohjelmaa koko perheelle. Kävijämäärät ovat olleet tasaisessa kasvussa koko museon olemassaolon ajan.

Soile Pietilä on Suomenlinna-museon museoapulainen, joka vastaa museon toimintaan liittyvistä asioista. Hän huolehtii asiakaspalvelun lisäksi näyttely- ja ohjelmakoordinoimisesta sekä muusta suunnittelutyöstä ja organisoimisesta.

Camilla Hanganpään jäädessä äitiyslomalle hänen sijaisenaan Suomenlinnan markkinoinnissa on aloittanut Rebekka Lehtola. Rebekka

siirtyi markkinointikoordinaattoriksi Helsingin kaupungin matkailu- ja kongressitoimistosta. Hän vastaa Suomenlinnan markkinoinnista matkailukohteena ja kokous- ja juhlapaikkana

Soile Pietilä

na sekä media- ja matkanjärjestäjävierailuista. Rebekka tekee myös graafista suunnittelua ja tulee hoitamaan mm. esitteiden, lehti-ilmoitusten ja julisteiden suunnittelua ja taittamista.

Rebekka Lehtola

Sotilasleiri - 13.–15.6.

Viaporin arvoitus -vaellusnäytelmä 1.–31.7.

Purjelaiva
Göteborg vierailee
Suomenlinnassa
13.–15.6.

SUOMENLINNAKESKUS
avoinna 1.10.-30.4. klo 10-16 (suljettu 6.4.)
Suomenlinnakeskus, Suomenlinnan
hoitokunta, Suomenlinna C74,
00190 Helsinki, (09) 684 1880, matkailu@suomenlinna.fi,
www.suomenlinna.fi

Suomenlinna uutiskirje ilmestyy kolme kertaa
vuodessa. Sähköinen versio www.suomenlinna.fi
-sivuilla suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi.
JULKAISIJA Suomenlinnan hoitokunta
VASTAAVA TOIMITTAJA Synnöve Vaari
ULKOASU Teerenhovi
PAINO Lönnberg Print Oy, 2008
ISSN 1458-1590